„ Ahogyan az anya vigasztalja fiát,
úgy vigasztallak én titeket.”
(Ézs 66,13)

EMMAUS

gyülekezeti hírlevél
IX. évfolyam 1. szám, 2016. március 27.

IJESZTŐEN NAGY KEGYELEM

„Csendesedjetek el és tudjátok meg, hogy én vagyok az Isten!” (Zsolt 46,11a)

„Te jó ég, mi fog következni ezek után?” – Ha Jézus feltámadásának a csodájára egy pillanatig nem úgy tekintünk, mint a kulcsfontosságú kirakósdarabra Isten tökéletesen kidolgozott, világot üdvözítő tervében, mely végre a helyére került, hanem megpróbáljuk azt magunk elé képzelni a maga nyers valóságában, akkor talán valami ehhez hasonló kérdés hasít a szívünkbe. Mert nem szabad elfelejtenünk, hogy Jézus feltámadása nem „csupán” egy esemény volt a történelem folyamán, hanem a mi személyes életünknek is a része! Ha hiszünk Jézusban, akkor rájövünk, hogy ez az esemény a mi személyes életünket alapjaiban rázza meg és forgatja fel! Ugyanis amikor igazán, valóságosan szembesülünk vele, hogy egy olyan Úrhoz tartozunk, aki legyőzte a halált, akkor tudni fogjuk, hogy többé nincsen számunkra olyan, hogy „lehetetlen”! Az egyetlen fontos kérdéssé az válik: hogy akarja-e az Úr, vagy sem?

Aztán persze megijedünk, amikor eszünkbe jut, hogy Jézus azt mondja nekünk: „Kövess engem!” Az irányítás végképp kicsúszik a kezünk közül! A földi élet dolgaiban még így-úgy elboldogulunk, ha jól is jön a Mester bölcs vezetése. De most már látjuk, hogy nem csupán egy bölcs Mestert kell követnünk, hanem azt az Urat, Aki meghalt, de legyőzte a halált és a harmadik napon feltámadt!

Biztos vagyok benne, hogy leírhatatlan csalódás volt Jézus tanítványai számára, amikor látták, hogy Jézus meghalt a kereszten. De talán nem tévedek akkor sem, ha úgy gondolom, még nagyobb félelem öntötte el a szívüket, amikor felfogták, hogy Jézus feltámadt a halálból! Amikor Jézus meghalt a kereszten, egy világ omlott össze bennük: az elmúlt három év csodái és reményei egy pillanat alatt szertefoszlottak. De mi történt akkor, amikor felfogták, hogy Jézus feltámadt a halálból? Akkor is egy világ omlott össze bennük! De nem csupán az elmúlt három év eseményei kerültek egészen új megvilágításba, hanem az egész addig életük! Minden, amit addig hittek, kártyavárként omlott össze, hogy valami egészen új világ épüljön fel a szívükben és a gondolataikban, amelynek az alapja éppen az elmúlt három év eseményei lettek, amiket immár végre kezdtek megérteni!

Aki elhívta őket a követésére, az valóban maga a Mindenható Isten Fia volt! És ha Ő szenvedett és meghalt, de a harmadik napon feltámadt, akkor az Ő követése valami egészen ijesztő, de egyszerre leírhatatlanul csodálatos dolgot jelent! Ha feltámadt a harmadik napon, akkor nem lehet elfordulni Tőle és visszavonni az egész addigi közös utat, mert meghalt, így kudarcot vallott! Nem! Ha Ő feltámadt a harmadik napon, akkor még a halálba is követni kell Őt! Sőt! Nem lehet Őt úgy követni, hogy az ember ne haljon meg! Mert Ő ennek a földi életnek a keretein túl vezet bennünket egy olyan világba, amibe a halálon keresztül vezet az út! Aki követni akarja Őt, annak meg kell halnia: az addigi bűnös életét keresztre kell feszítenie a bűnei-

vel együtt, minden bűnét meg kell tagadnia! Le kell mondania az addigi életéről, mindent le kell tennie az ő Urának kezébe, és engednie kell, hogy Jézus egy egészen új életet adjon neki, ami nem arról szól, amiről az ő addigi álmai és vágyai, hanem valami sokkal többről és sokkal csodálatosabbról!
Ha igazán szembenézünk Jézus feltámadásának csodájával, akkor elakad a szavunk, de még a lélegzetünk is! „Te jó ég, mi következik ezek után számomra?" – Halál és egy új élet! Az Élet! Az örökkétartó Élet! Meg kell halnom a régi életemnek, amiben a bűnök hatalma alatt éltem, és az Istennel való kapcsolatom szempontjából halott voltam, azért, hogy megkaphassam Istentől az új életemet, az örökkétartó Életet! Valaki egyszer azt mondta: „A Biblia nem arról szól, hogy a rossz emberekből hogyan lehetnek jók, hanem, hogy a halott emberekből hogyan lehetnek élők!" Jézus feltámadása is éppen erről szól – sőt, Jézus feltámadása teszi ezt lehetővé!

Dobó Dániel

ÉLIM 1920.05.01.

Az Élim Evangélikus Szeretetotthon 96. éve igyekszik beteljesíteni alapítói szándékát: árva, rászoruló gyermekek, fiatalok számára otthont, „oázist” biztosítani. A 2Mózes 15,27-ben találkozunk az Élim névvel. Mózes ott, ebben az oázisban pihent meg, ott ütött tábort a vándorló néppel, ahol az élet feltételei adottak voltak: 70 pálmafa, 12 forrás- Isten gondoskodása állt a rendelkezésükre.
Alapítói az Otthonnak Soltész Gyuláné sz.: Somogyi Aranka, Vietórisz Józsefné sz.: Somogyi Lenke, Kovács Győzőné sz.: Somogyi Cornélia.
Családja, környezete számára Aranka néni diakóniát gyakorló, missziós lelkületű, áldott életű asszony volt. Alkalmaira, bibliaóráira járó fiatal lányok közül sokan lettek diakonisszák. (Fébé)

Az Élimben a diakónia és a misszió elválaszthatatlanul jelen volt, jelen van. Vendégkönyvünk egyik lapján 1921.09.14-i bejegyzéssel a Kínában szolgálatot teljesítő Mathilde Vasel kínai betűs írásjeleivel találkozunk. Ugyanennek a lapnak az alsó felén az derül ki, hogy a misszionárius hölgy ismét az Élimben tartózkodott 1930.11.14-i dátummal. Minek a jele ez, hogy az akkori közlekedési viszonyok között valaki újra megteszi, meg tudja tenni ezt a hatalmas távolságot?
Az Élimben is, mint oly sok más Szeretetotthonban, sokféle feltételnek kell megfelelni, ezek közül az egyik: az esélyegyenlőség.
Az esélyegyenlőség egyik lehetősége az integrálódás, a társadalomban való részvétel, a különféle közösségekben való jelenlét. Az élimi lányok sok-sok helyen, eseményen, rendezvényen feltűnnek, kimozdulnak.

A másik lehetőség még számukra az, amit az Úristen úgy biztosított, hogy a „Világ” lép be a kapun, az jön el hozzájuk. Időről időre közelről s távolról bel- és külmissziót teljesítő vendégek számolnak be s kérik az itt élők, szolgálók támogatását, imádságát szolgálatukért.
Talán maradjunk most az 1996. évnél, amikor Elisabeth Elliot misszionárius hölgy az USA-ból Lars Greennel, a férjével az Emmausban szolgált. Az evangélizációra meghívást kaphattunk s így besétáltunk, ahogyan máskor is szoktunk, minden év ádventjében „a mobilis betlehemezőkkel” az emmausi kápolnába. Ma is előttem van, ahogyan Elisabeth Elliot szeretetteljesen rákérdezett a tolmácstól, Révész Árpádtól: „Ők is megfognak hallgatni engem?”. Szeretetének, empátiájának jele, hogy az alkalom után elfogadta meghívásunkat az Élimbe. Megrendülten járt körbe, s ami igazán megható volt, egyik gondozottunk mellett háromszor állt meg, visszatért hozzá. Érdekelte élete, születése, sorsa. A misszionárius figyelemmel hallgatott, kézzel fogható volt az együttérzés, az elfogadás és a szeretet a részéről.
Erről is, mint a többi hozzánk eljutó más külmissziót teljesítőkről, az Élim vendégkönyve híven tanúskodik.
Évek jönnek, évek mennek, az Élim hűséges, missziót szerető kis csapata továbbra is hittel és bizalommal fohászkodik Teremtőnkhöz. A könyörgések minden hónap első vasárnapjának fél 4 órakor kezdődő istentiszteleti alkalmán kapnak helyet. Imádkoztunk, imádkozunk Dr. Bálint Zoltánékért, Dr. Keszi Krisztináért, Csépe Andreáért és az Otthonban személyesen is megismert bizonyságtevőkért, akár Mánusz szigetéről vagy a lepramissziótól jöttek. Aki hallotta már lányaink esedezését, hálaját, kéréseit, az azt gondolom, hogy nem feledi el, hogy „utunk jelei ” ők is, mint annyi más ember életünk zarándokútján.

Bogár Ágnes

VÁLASZ A GYŰLÖLETRE

Krisztus igazságának keresése és az Ő követése gyakran igazságtalan kritizálást, gyűlöletet von maga után. Jézus így szólt tanítványaihoz:

„...mivel nem e világból valók vagytok, hanem én választottalak ki titeket a világból, azért gyűlöl titeket a világ" (Jn 15,18¬21; Lk 21,17).

Pál apostol pedig így figyelmeztet:

„...mindazokat, akik kegyesen akarnak élni Krisztus Jézusban, szintén üldözni fogják" (2Tim 3,12).

Hogyan válaszoljunk tehát a gyűlöletre, ellenségeskedésre és zaklatásra, amikor azok minket érnek? Isten elvárja, hogy az igazságtalan gyűlölködést eltűrjük, és ezt megjutalmazza. Jézus azt mondta:

„Szeressétek ellenségeiteket, és imádkozzatok azokért, akik üldöznek titeket" (Mt 5,44).

„Boldogok vagytok, amikor gyűlölnek titeket az emberek, és amikor kiközösítenek, gyaláznak benneteket, és kitörlik neveteket mint gonosz nevet, az Emberfiáért. Örüljetek azon a napon, és ujjongjatok! Íme, nagy a ti jutalmatok a mennyben, mert ugyanezt tették atyáik a prófétákkal" (Lk 6,22¬23).

A keresztyéneknek el kell kerülniük a felesleges konfliktusokat (Mt 5,9; Róm 12, 18; 14, 19), de előfordulhat, hogy a nézeteltérés nem kerülhető el (Mt 10,34; 1Pt 2,19-21; 3,13-17; 4,12-16).

Önmagában a világosság általi élet hozza felszínre a sötétséget és ösztönzi a gyűlöletet mások életében. A kötelességtudó élet kényszeríti ellenállásra az embereket, hogy bűnösségükkel és jóvátételük szükségességével szembenézzenek (Ézs 30,9; Róm 2,8).

A Biblia megmutatja a helyes választ a gyűlölködésre. Például, amikor átkoznak bennünket, azt áldással viszonozzuk (Lk 6, 28; Róm 12, 14). Amikor arra kényszerítenek, hogy olyat te-

gyünk, ami számunkra lemondással jár, azt kétszeresen tegyük meg (Mt 5,41). Ha jó cselekedetünkért szenvedünk, viseljük el megadással (1Pt 2,20). Ezeket nehéz megtenni, de jól szemléltetik azt, hogy valami természetfeletti motivál bennünket, ami felülmúlja egyszerű emberi természetünket (Mt 5,46-47).

Az egyik magyarázat az, hogy ritkán ismerjük fel biztosan, miért gyűlölnek bennünket. Hízelgő számunkra az a gondolat, hogy üldözésünk az igazságért történik (Mt 5,10). De valószerű, hogy a jó, amit cselekszünk, gyakran önzéssel, féltékenységgel, büszkeséggel és önvédelemmel keveredik. Ha őszinték vagyunk, megértjük, hogy van olyan helyzet, amikor ellenségeink jogosan mutogatnak fenyegető ujjal ránk, és dühösek vétkünk miatt.

A másik indok az, hogy azért akarunk ellenségeinknek jót tenni, mert Isten kegyelméből előnyhöz jutottunk, és Isten szeretetének lekötelezettjei vagyunk (Mt 18,23-35). Isten felkínálta kegyelmét számunkra már akkor, amikor még gyűlöltük Őt. Nekünk, akik megtapasztaltuk Isten feltétel nélküli szeretetének csodálatosságát, mások feletti ítélkezés helyett elsősorban békességre kell törekednünk (Mt 5,22-25; Róm 12,10).

Amikor a rosszat jóval viszonozzuk, Krisztus példáját követjük (1Pt 2,20-23). Ellenségeinket leszereljük, sőt megdöbbentjük. Dühös reagálásra számítanak (bizonyára ez a vágyuk). Dühünk természetes lenne, és felsőbbrendűnek képzelt érzelmeiket erősítené. De egy szelíd válasz számukra természetellenes, sőt felfoghatatlan. Az Úr Jézus nem ad arra garanciát, hogy az alázatos válasz ellenségünk szívét meglágyítja. Jóllehet ellenségünk zavarba kerülhet, azonban a valóban gonosz személy továbbra is dühös lehet. Támadásait újra kezdi még több kitartással. De van arra is esély, hogy ellenségünket lefegyverezhessük.

Pál apostol a keresztyéneket a következőképpen buzdította: „Egymással egyetértésben legyetek, ... az alázatosakhoz tartsátok magatokat. ... Ne fizessetek senkinek rosszal a rosszért. Arra legyen gondotok, ami minden ember szemében jó. ... amennyi-

re tőletek telik, éljetek minden emberrel békességben. Ne álljatok bosszút önmagatokért, szeretteim, hanem adjatok helyet az Ő haragjának, mert meg van írva: »Enyém a bosszúállás, én megfizetek« – így szól az Úr. Sőt, »ha éhezik ellenséged, adj ennie, ha szomjazik, adj innia ....«” (Róm 12,16¬20)

Dan Vander Lugt (Vetés és aratás 2015/2.)

BÉKESSÉG NÉKTEK!

Békesség néktek! Visszajöttem,
három nagy éj maradt mögöttem,
három sötét nagy éjszaka.
A békétlenség szülte őket,
a halált és a szegverőket, –
s a Golgotának hét szava

vád a békétlen élet ellen.
Békesség néktek! Ez a Szellem,
a Lélek, a Test szava most.
Parancs. A Feltámadott adja,
mert azt szeretné, azt akarja:
húsvéti hitben járjatok!

Miért, hogy össze sose fértek,
hogy könyörögtök, egyre kértek,
de tenni érte ki akar?
Engedni magunk önzéséből
nem csak beszélni a békéről
de tenni érte: diadal!

Tanítványaim vagytok nékem,
miért élnétek hát sötétben? –
húsvéti szép nap fénye ég!
Induljatok ezzel a fénnyel,
ezzel az élő békességgel,
legyen mindenütt békesség!

Kárász Izabella

GYÜLEKEZETI HÍREK

A feltámadás reménységében temettük el:

Kovács Józsefné, Nádasi Annamária, Szokol Mihály
és Dr. Szabó Józsefné testvéreinket.

Jézus mondja:"Ne nyugtalankodjék a ti szívetek: higgyetek Istenben és higgyetek énbennem!" Jn. 14,1

Az keresztség szentségében részesült:

Téglás Boglárka és Jászai Zétény

„ Aki hisz és megkeresztelkedik, üdvözül, aki pedig nem hisz, elkárhozik." Mk 16,16

Állandó alkalmaink:

Csütörtök 18^{00} bibliaóra
Péntek 17^{00} istentisztelet énekes liturgiával
Péntek 18^{00} ifjúsági óra
Szombat 10^{00} serdülő ifjúsági óra
Szombat 11^{00} konfirmációi óra
Szombat 16^{00} imaóra Biblia-tanulmányozással

Szeretnénk köszönetet mondani mindazoknak, akik anyagilag is támogatták gyülekezetünk működését!

Számlaszámaink:
Nyíregyházi Emmaus Egyházközség: 11744003-20946856
Emmaus Evangélikus Szeretetotthon: 11744003-20039156
Emmausért Alapítvány: 11744003-20934312

Elérhetőségeink:
4400 Nyíregyháza, Korányi F. u. 160/A.
Telefon: 06-20-8243085, Fax: (42) 595-469,
E-mail: emmaus@lutheran.hu, www.emmausgyulekezet.hu

„ Dicsérünk, Jézus, szüntelen,
ki feltámadtál győztesen,
Atyának, Léleknek veled
most és örökre tisztelet.”

(Húsvéti himnusz)

Áldott feltámadási ünnepet kívánunk!